

Tento obrázek z historických dní mi příliš k srdci nepřiřost. Měl jsem vždycky takový pocit, že si ty drastické cvičile žádají oslovení v jiném duchu a že takto napsané na papíře více než signalizují naši odevzdanost která se zanedlouho dostavila v podobě pookupační sračky. Někteří z nás ten průběh odnesli o něco těžší nemocí - zesračkovatěl jim i mozek. Patrně k tomu napomohl i tento smutný obrázek. V.H.

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ČVEJKA

aneb JAK BOJOVAT PROTI POČETNĚ SILNĚJŠÍMU NEPŘÍTELÍ

Viktor D y k:

Já nelitoval těch, jež stáli kati
ni mas těch kleslých hluboce.
Já litoval, že vinu vždycky platí
vnuk za děda, syn za otce.

Já nelitoval katenského díla,
jímž celá země ubita.
Já nelitoval, že te hanba byla.
Já litoval, že nesmyta.

Většina z nás cítí, že básník nás oslovuje v současnosti a zejména poslanci, kteří budou rozhodovat o protikomunistickém odboji by se nad ní měli zamyslet. To není svéjkovina. V.H.

U v n i t ě í s l a :

1. Bohumil K o b l i h a: E x i l d o m o v u.
2. Ludvík z Líný: Hlas exilového senátu - Tajemství soukromého vlastnictví a soukromého podnikání.
3. Jára M e c ě: Z osvobozených monologů. /Svědomí/
4. Carl Gustaf S t r ö h m: Tito dnes umírá po druhé.
5. HETERODOXY - objednávka exklusivního humor.časopisu.

Přednkl.cena: 1,- Kč MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 10

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk red.: Julisu A.Verge

Uzávěrka: 13.6.93

Nejeden vánoční stromek v USA zdobily skleněné koule se šípem a kladivem. Podle zprávy DPA jedná čs. firmu exportovala do Spojených států na 6.000 těchto ozdób.

TAJEMSTVÍ SOUKROMÉHO VLASTNICTVÍ A SOUKROMÉHO
PODNIKÁNÍ:

Úvaha, proč soukromé vlastnictví a soukromé podnikání vede k bláhobytu, rozvoji rodiny a tím k rozvoji národního a hospodářského rozmachu státu a jeho občanů a proč kolektivismus vede k úpadku.

Byť sebemenší soukromé vlastnictví je základem k větší zodpovědnosti a vychovává člověka v úctě k práci a zesloužené odměně k zabezpečení rodinného života. Vlastník se musí osobně starat aby své vlastnictví zdokonalil a aby o výsledek své práce nepřišel, nýbrž je zajištěn tím zlepšil. Toto vše je výchovné a učí lidi opatrně zacházet s penězi a majetkem. Poznává tím cenu hodnot, což vede též k úctě k cizímu majetku, t. j. i k majetku státu. Vlastník v zájmu zvelebení svého podniku, bude pracovat více, a třeba delší hodiny a i intenzivněji, než by pracoval jen pro stát. On bude platit vyšší daně, bude zaměstnávat více lidí a je-li úspěšný, bude jim platit vyšší mzdy což je výsledek soukromě podnikajícího občana státu. Je to systém založený na přirozených lidských vlastnostech a proto je také úspěšný! Vše na světě se dá zneužít, ošálit, podvést ale od toho jsou zákony a nařízení, kterými každý demokratický stát musí udržovat pořádek.

Samozřejmě, že jsou lidé schopnější a méně schopní, lidé poctiví a nepoctiví, lidé šetrní a i lehkomyslní. Jedni budou bohatnout a ti druzí třeba chudnout. I toto je poučené a výchovné.

Moderní demokracie už dávno nejsou nesociální. Ale i západní demokracie mají stálý problém, že dobře míněné sociální služby se tak rychle rozrostou, že se stanou neúnosnými a vedou do vážných finančních obtíží a do hrozivého zadlužení.

Nyní přejděme několika slovy ku kolektivnímu systému, kde vše patří státu. Nikdo nemá žádný výdělečný majetek a tím je stát jediný zaměstnavatel. Jak se lidé chovají v takovém systému bylo dostatečně prokázáno u nás 45 ti léty komunismu. Lidé pracují více méně jen předstíráním, jak kdo mohl výkon práce poškodil, nebo do práce vůbec nedocházel.

Při té příležitosti mi napadá známé arabské přísloví: Pronajmi svou zahradu a nájemce ti z ní za několik let udělá poušť, ale dej do vlastnictví poušť a za několik let z ní budeš mít zahradu. V. H.

Lidé neměli žádnou přirozenou pohnutku ku zvýšení úsilí, proto nastala stagnace a konečně úpadek. Veřejný majetek patřil všem a nepatřil nikomu! Proto byl rozkrádán. Když se k tomu nepřirozenému systému přidaly ještě nepřevodnost, výsady a nekompetence dosažených straníků, nemohlo to vést k ničemu jinému než k bídě, nouzi, nespokojenosti a zoufalství.

Náprava nemůže nastat jen zavedením t. z. tržního hospodářství. Skutečná náprava nastane teprve tehdy až stát se zbaví toho obrovského balastu, t. j. "všeho vlastnictví"!

Stát musí lidem předat zabavené majetky, aby mohli uplatnit svoji plnou iniciativu a ve výrobních podnicích, v zemědělství a ve správě jiných majetků. Stát dá tak lidem příležitost uplatnit svoje individuální schopnosti a vědomosti, které v komunistickém kolektivním systému byly dokonce potlačovány.

Ale žádná polovičatost našemu národu nevrátí bývalou úspěšnost a dobrou životní úroveň.

Nevrátit, bez podmínek a výhrad, veškeré "znárodněné" a pod komunistickým nátlakem a pod různými hrozbami převzaté majetky, by znamenalo, že v dnes v České republice neexistuje svobodná demokracie, nýbrž pokračování komunismu v jiné formě. Samozřejmě že s vrácením majetku budou spojeny obtíže a bude to vyžadovat velké práce a patrně dost dlouhé doby; ale nebude-li to uzákoněno a uvedeno do chodu, nikdo do České republiky nedá ani dolar; leda nějakí dobrodruzi, kteří počítají s něčím nezákonným nebo aspoň s něčím krajně neethickým.

Pocivý podnikatel investuje svoje, obvykle těžce vydělané peníze, pouze když má důvod důvěřovat, že o svou investici nepřijde a když může počítat s rozumným zúročením.

L. L. L.

Tento letáček mi strčil do ruky jeden dobrý muž v metru.

Znamení Vás na Staroměstské náměstí dne 7. 4. 1993 v 15.30 hod.

na PROTEST OBČANŮ

proti předávání národního majetku římskokatolické církvi

Sezval volnou občanskou výzvu občany k aktivnímu účasti

Počítejte s námi

Bohumil Koblíha

EXIL DOMOVU

Podvojně účetnictví KLAUS
verse 2.00 je již připraveno na
práci s novou účtovou osnovou.

můžete koupit již dnes
a používat
i letos i v příštím roce!

"Máš lžíci? Prima! U kuchyně je hromada prázdných plechovek, vyber si nějaký na esus." To bývalo přivítání nových ve sběrném táboře uprchlíků z poúnorového Československa. Evropa v roce 1948 ještě nesla těžké stopy válečného vyčerpání a naši exulanti před komunismem a proti komunismu měli začátky přetěžké. Nikdo je nevítal. Pomoc pro ně byla pomalá a obtížná. Přesto se s vigorositou vlastní našim praotcům dali do zápasu. Jak o svoji existenci, tak o svobodu pro národ. Cítili proč nad našimi napůl atheistickými hlavami visí stále víchřice hněvu. Ihned jak se jen hmotně trochu vzpamatovali začali věřící a i ti jenom trochu věřící sbírat na sochu P.Marie, kopii té která byla vyvrácena v roce 1918. Jako budoucí dar exilu domovu. Aby domov věděl že exil nezapomněl, a aby národ vzpomněl na odčinění hříchů.

Už v roce 1954 byla italskými mistry zhotovená mramorová socha vysvěcena v čs.koleji "Nepomucenu" v Římě kardinálem MICAROU, bývalým papežským nunciem v ČSR. Hlavním protektorem byl opat Ambrož Lev Ondrák, OBS, z opatství českých benediktinů svatého Prokopa v LISLE, ve státě Illinois v USA. Opat Ondrák byl také protektorem Konference křesťanských veřejných pracovníků čs.exilu, kde byli sdruženi katolíci i protestanti a zástupci všech našich tří národů. Jmenujme alespoň hlavní representanty: Dr. Josef Černý, Dr. Stefan Osudský a Vasil Fedíneč. Za jejich přičinění byla vysvěcena socha přenesena do LISLE, "aby tam čekala na osvobození vlasti a pak návrat na Staroměstské náměstí". Tak nám sděluje z paměti náš Václav Vostřez, do úpadu věrný katolický exilový pracovník z Kanady.

Kolik lásky k nám mluví z bývalé bídy exilu.

Tím bolestnější ke mně hovoří slova z domova z mého nejuzšího okruhu: "...ten sloup už nemá nikomu co říci. Nikdo ho nepamatuje a dnešní doba je jiná..."

Stojí za zamyšlení, že když šlo o politicky žádoucí památky, postavily se třeba zgruntu znova a nikdo nereptal. Jako Českého bratra mne napadá právě Betlemská kaple.

U Mariánského sloupu ale nejde zdaleka o historickou památku! Jde z morálního hlediska o vyburcování našeho vlastního svědomí. Ten povalený a dosud nepostavený Sloup je naším národním hříchem proti civilizaci, proti naší kulturnosti, a doslova proti míru. Vždyť Mariánský sloup byl postaven roku 1650 na oslavu ukončení běsivé třicetileté války, na oslavu vestfálského míru (a ne jak se mylně traduje jako symbol naší porážky na Bílé Hoře). Byl vynikajícím dílem sochaře Bendla.

Díra po Sloupu je dírou v naší náboženské toleranci. Je dírou v našem vztahu k Panně Marii a konečně prazdnou naší pokory k Bohu samotnému.

Jak můžeme odsuzovat vandaly kteří rozbíjejí čekárny a sami neodčiníme své největší hříchy! Budky, rozbité a poničené kde co vandaly budeme do nekonečna a marně opravovat dokud neodčiníme projev vandalství celonárodního.

Jak jinak máme křísit naši kultivovanost a morálku?

Jak vzkřísit úctu k ženě, když necháme pošlapaný obraz Panny Marie?

UNITEL
Černokostelecká 118
108 4 Praha 10
tel. 153 57

PODVOJNÉ UČETNICTVÍ
KLAUS

SOCIUM

Žižkovo nám. 11, 796 01 Prostějov ☎ 0508/4168, fax 0508/4598
Vápenice 17, 796 01 Prostějov ☎ 0508/4177,3021, fax 0508/4177
Kosmonautů 6, 772 31 Olomouc ☎ 068/29791, fax 068/28980

Minocta spol.s r.o.
výhradní zastoupení

Víme o tom, že dnes není možné jedním gestem nebo prohlášením změnit situaci, kterou už tak dlouho řeší tolik státníků. Nemůžeme se ale ani my, ani představitelé našeho státu zbavit osobní odpovědnosti. Mlčením podporujeme zlo, které se stále rozrůstá. Vyzýváme proto všechny, kterým není lhostejná genocida v Bosně k novému setkání.

Nadace Tolerance
Gorkého náměstí 2
Praha 1

Přijďte a přiveďte své přátele!

Za Nadaci Tolerance: Helena Klímová, Milan Pospíšil, Věra Roubalová.

Musíme začít od základu. Jinak se marně budeme snažit napravovat naše národní hospodářství, dostaneme se jen z jednoho marasmu do druhého. Vždyť podívejme kam se řítí země vrcholného ekonomického úspěchu! Drogy, kriminalita, nezáměr, rozpad sociálního systému, rozpad rodiny, rozpad lidského štěstí. Člověk, který nechce vidět kompas nemůže počítat že nalezne v poušti směr!

Pro nás je cestou napravovat nejprve hříchy, které jsme pozvedli sami proti sobě. Tam kde se nevzkřísí duše je zbytečné mluvit o vzkříšení demokracie či "reformovat" ekonomii. Proto exil znovu volá k národu a přichází s darem sochy Panny Marie z Lisle. Exil nikdy nebyl, není a nikdy nebude mrtvou větví národa. Chceme pro tu krásnou zem ve středu Evropy jen to nejlepší a chceme se s tím nejlepším skutečně a na trvalo vrátit.

Londýn, 24.9.1991.

Dr. B. KOBLIHA
8, Egerton Gardens,
LONDON NW4 4BA
(Tel. 081-202 0708)

"Národní politika"
č. VI/90

— 10 let po jeho smrti se jednotu Jugoslávie rozpadá

Tito umírá dnes po druhé

Carl Gustaf Ströhm

Když prezident Josip Broz Tito, šéf komunistické strany a maršál Jugoslávie před 10 lety zemřel, celý svět mu vzdával poctu jako státníku, který vedl zemi pomocí zvláštní jihoslovanské formy socialismu k jednotnému státu několika národnostních skupin. Dnes je ovšem Titovo životní dílo neúprosnou historií vyvráceno stejně jako reálně existující socialismus v Sovětském svazu. Titem zvlášť zdůrazňovaná bratrská jednotu je dnes překonána explozivní silou národních hnutí za samostatnost. Chorvati, Slovinci, Albánci z Kosova a nejnověji Makedonci a dokonce i Srbové nechtějí o Titově státu již nic slyšet.

V bělehradském listu „Borba“, který byl dříve tiskovým orgánem, podobným jugoslávské Pravdě, bývalý Titův zástupce a později komunistický disident Milovan Djilas postavil zakladatele komunistické Jugoslávie na jeden stupeň s Živkovem, Ceaucescem a Honeckerem a dohromady je označil za „orientální despoty“. Titovi se vyčítá, že svým luxusním životním stylem přispěl k morálnímu rozpadu komunistického hnutí v zemi. Již před několika týdny prominentní komunistická novinářka se v záhřebském listu „Danas“ tázala, zda-li by Tita, kdyby žil, nepotkal stejný osud jako Ceaucesca. Ještě visí jeho portréty v jugoslávských úředních kancelářích, ale ve skutečnosti umírá Tito již po druhé.

Srbové vidí v něm smíšenec rakousko-uherského seržanta (kterým ve skutečnosti byl) a sovětského agenta kominterny, který neměl nic jiného na mysli než utlačovat srbský národ. Chorvati se na něho dívají jako na usurpátora, který je nutil žít v „komunistickém pekle“ a který zničil jejich touhu po chorvatské samostatnosti. Slovinci mu předhazují, že je Tito přivedl jako středoevropský národ na Balkáně do „třetího světa“ místo do Evro-

py. Z hloubi zapomenutí se najednou vynořují vzpomínky na masové vraždy a jiné zločiny, za které Tito zodpovídá. Slovinci připomínají řady inscenovaných procesů, poprav, vražd politických odpůrců a zvláště zastřelení nejméně 12.000 vojáků slovinských protikomunistických jednotek, kteří byli v r. 1945 vydáni Brity Titovým partyzánům a v lesích zavražděni a zahrabáni. V Chorvatsku je bestsellerem historická dokumentace o vydání Paveličovy armády po skončení druhé světové války partyzánským jednotkám a o „pochodech smrti“, při kterých desetitisíce chorvatských vojáků přišlo o život.

Dřívější vězňové v jugoslávské věznicí ve Starém Gradišti v Chorvatsku vypovídají, že při překopávání půdy na nádvoří věznic objevili nespočetné kostry, na kterých byly ještě zbytky německých a chorvatských uniforem s hodnostmi. Mezitím je také známo, co se stalo s Moskvě věrnými komunisty, kteří byli zlikvidováni v titovském koncentračním táboře v Goli Otoku na „nahém ostrově“.

Mnozí západní politici musí snést oprávněnou kritiku. Že tyto temné stránky titovismu nejen p...

liticko-hospodářský systém jihoslovanského komunismu falešně vyhodnocovali. Ještě do nedávna, dlouho po Titově smrti, vychvalovali někteří z nich i údajné úspěchy jugoslávského stabilizačního programu a to již v době, kdy bělehradští „vrabci cvrlikali na střeších“ o velkém konkursu Titova samosprávného socialismu.

Od základu se mýlila zejména evropská levice, která do posledního okamžiku se pokoušela pád titoismu ignorovat podle zásady, že nemůže být co být nesmí. Zde vedle rakouských socialistů především západoněmecká SPD ukázaly udivující nedostatek ve smyslu pro realitu. Zvláště mládežnická organizace SPD Jusos s jejím dosud trvajícím obdivem pro údajnou „třetí cestu“ v Jugoslávii.

Titův velký čin byl bezesporu jeho odpor proti Stalinovi v roce 1948. On dokonce k našemu štěstí zabránil Stalinovu výpadu na Adrii. Ale to je již dávnou historií. A může být, že i tehdejší Jugoslávie, na kterou si svět zvykl, se stane v budoucnosti také jen historií.

(Z deníku „Die Welt“ přeložil A. Kypěna)

(Koncentrační tábory na ostrovech Sv. Gogur pro ženy a Goli otok pro muže v Kvarnerském zálivu byly založeny po r. 1948 a existovaly do 60.let, kdy byly zrušeny. Bylo v nich vězněno na tisíce odpůrců Titova režimu. Podle svědectví bývalých vězňů se na ostrovech udály nepřestavitelné zločiny proti lidskosti.)

Před měsícem vyzvala Nadace Tolerance vládu a parlament k důraznému a jednoznačnému postoji vůči srbským agresorům v Bosně. Neobdželi jsme žádnou oficiální odpověď, nezaznamenali jsme jakýkoliv posun. Situace v Bosně se stále zhoršuje, eskaluje násill, stupňuje se i agrese chorvatská. Umírají děti.

Genocida v Bosně pokračuje

Demonstrace se bude konat v den dětí,
1. června v 17 hodin
na náměstí Míru na Vinohradech.

Jára Mecu:

Z osvobozených monologů

Jsem rád, že vás zase potkávám pane Šlofiček. Z vás pokaždé vyzařuje taková osvobozená spokojenost, takový vše objímající smír, taková potěcha ze všeho co se kolem děje. Váš zjev uklidňuje i ty největší nerváky. I starý Klabrda všude vykládá, že když vás potká nemusi už toho dne brát na uklidnění žádné pilule. A to je co říct. Znáte přece Klabrdu. Ten nikdy nebyl ze žádným osvobozením spokojenější. Po pětácti letech se mu nelíbila Národní Fronta a kudy chodil vykládal, že v ní hrajou první housle komouši.

Po druhém osvobození hned po vítězném únoru, kdy tolik lidí jednomyslně srachem jávalo, se Klabrda dožadoval občanských práv a přestal, až když upadl do bezvědomí ve vyšetřovně pro nekalé živly, Stalinovu i Gottwaldovu smrt přežil v kriminálech, protože při tom proklínání vymožeností mu i tam pořád přibíjelo trestu. Pustili ho až za slavného pražského Jara, když se začali osvobozovat od Sovětského svazu sami komunisti. Jak to dopadlo, víte. V osmašedesátém, po třetím osvobození ho zase zametli do kriminálu. No a když pořád nadával na poměry, tak ho k vůli ty neuvěřitelné vytrvalosti prohlásili za blázna. Moc mu to pomohlo. Jako cvok zametel ulice, měl bumáčku a mohl beztrusně na každého komunistu vypláznout jazyk.

Měl ho pořád venku. Ten jazyk, samozřejmě. To mu dělalo tak dobře, že se úplně vyléčil a vypadal jako... jako my dva, pane. Začal spořádaně chodit na všechny schůze a do všech průvodů. Když se začal hlasitě dožadovat osvobození americkéj černocho tak úřadům došlo, že už je úplně normální a když začal sbírat podpisy za ozbrojený americkýho imperialismu tak ho chtěli vzít do partaje. Tenkrát se zdálo, že Klabrda je konečně šťastnej. Vyzařoval z něj taky takovej vše objímající smír jako z vás, pane Šlofiček. Občan v takovém stádiu té nejvyšší pokory a smíření se vším se tvoří spokojenější i na skřípce. I kdyby ho lámali v kole, tak je klidnej a nevyspytatelněj.

Všechny nás udivilo, že Klabrda po čtvrtém osvobození se začal schovávat. Myslelo se, že je zase v

blázinci, ale kdepak. Žil v zemljance a vylez, až když slyšel, že je zase všechno normální. Vod ty doby se pořád vyptává kdo je u moci a pak, po pozřítí pilulek užse pláče. Lidí říkáj, že mu nejde do hlavy proč musí být u každého osvobození komunisti, když po tom posledním osvobození už nebude ani Československo!! Chudák, nechápe realitu ani naši demokracickou tradici. Třeba s ním a s jemu podobnými něco udělaj. Prý už zase o něčem rokoujou za zavřenými dveřmi. I ty zavřeny dveře jsou tradici. Větší tradici než ta demokracická. A prý rokoujou o něčem strašně důležitém pro naši šťastnou, demokracickou budoucnost! Ale nikomu ani muk, pane Šlofičku. Říkal mi to novinář, kterého načapali u klíčový dírky a sám bere při sebeenzuře pilulky! Škoda, že vás nezná. Jistě by se pohledem na vaší osobu navždy uklidnil. Taková ta vaše osvobozená spokojenost, vše objímající smír, potěcha ze všeho co se kolem nás děje

Vrátl se ten Australán Jáno Trenčanský. No jen si vzpomeňte. My brňáci jsme mu říkali Pražák. Přestěhoval se z Prahy a moc rád to každému dával najevo. Určitě si na něj vzpomenete. Byl křtěný Dunajem. Slovák jako poleno. Chlap nešťastná se v té daleké Austrálii nadobro zbláznil! On, který se v pětácti letech dožil prvního osvobození, v osmaštyřicátém druhého a po třetím osvobození vzal roha za kopečky, se po našem čtvrtém osvobození vrátil!! Pravda, na tom by nebylo nic divného, přijít nás okouknout, potěšit se pohledem kam jsme se dopravovali. Jenže jako Australán se prý pořád cítí Českoslovákem! Přijel úplně zaostalý a nevědomý. On ani o pomlce se kterou jsme tady od vítězného listopadu zápolili, nevěděl ničeho!

Dnes kdy tolik Českoslováků se bezmezně raduje, že konečně Československo nebude, on Australán Jáno Trenčanský chce zpět Československé občanství! Hotový nesmysl! Zatím co různé vážené osobnosti pocívě pracují na tom, aby Československo bylo úplně vyhlazené a zmizelo z mapy Evropy, tak jak si kdysi přál i Vůdce Velkoněmecké Říše, on Jáno běhá po úřadech a protestuje.

Místo, aby dojetím vzpomínal na Tisu, kterého si i veliký Vůdce moc vážil, tak vzpomíná na společnou bojovnou minulost Čechů a Slováků. Marné mu povídám:

"Neblázní. Nyní už můžeš být nanejvýš Slovákem. Teď už se nedá vůbec nic dělat, milej, zlatej. Po čtvrtém osvobození už žádný Českoslovák nemá do

toho co mluvit! O tom co s námi bude rozhodují jen páni, kterým patříme, kteří nás obětavě učí demokracií. Jsme jim moc vděční a dle tradice je na 99% podporujeme. Kam bychom došli, kdyby o Československu měli rozhodovat obyčejní Čechoslováci! O takových pánech se vám v té zaostalé Austrálii ani nezdalo!"

* * *

Naše rodina šla za všech dob s pokrokem. Ne, neříkejte nic. Já vám to musím jako cizinci a vzdálenému krajánkovi povědět jinak zblázním. Vy vůbec nemáte šajnu co to u nás znamenalo jít s pokrokem! Jít s pokrokem po vítězém únoru, blahé paměti znamenalo držet se partajní linie, nekoukat vlevo ani vpravo, ale masírovat furt a furt a přímo do světých zitrků. Proto jsme dnes, po dvačtyřicetiletým pochodování v takový strašný bidě, krajánku cizince.

Pravdou ovšem je, že táhle masírovací drezúra se naší rodince moc šikla i po vítězém listopadu. Masírujeme jedná radost a s větší chutí. Ani kuří oka už nejsou problémem. Vono se jinak masíruje jen za jednou neomylnou a jasnozřivou partají a docela jinak za dvěma neomylnými. Obzvlášť, když každá šlape jiným směrem.

Ještě, že máme tu demokracii nebo jak se to vlastně jmenuje a můžeme na sebe osvobozené pokřikovat a všelijak hulákat. Takový vtevření papuli a zatracování protivníků já nepamatuju ani z časů nejvyšší normalizace, demokratizace, rekonstrukce, perestrojky a glasnosti. My ovšem se v držení partajní linie, jako bezpartajní rodinka, držíme jako jeden muž a masírujeme za tou naší. Jen děda občas kacířsky zapochybuje zda ta naše je ještě naše. To má z minula, kdy naše rodná byla vlastně sovětská a šmarovala jen tam kam chtěli azbuci.

S neomylněma vladařema našinec nikdy neví jak dlouho bude na vítězém pochodu. Jedni to měli na tisíc let, druzí na věčné časy. Ti dnešní to prej maj jen na doživotí, ale čert jim věř, když jsme v ty demokracii a voni si vo nás pořád něco šuškej za zašperovanými dveřmi. Tuhle jsem, přesně dle vládnoucí linie našich jasnozřivých udělal krásnej transparent s nápisem: Prý s Československem! Celá rodina jsme spořádaně, jako za starejch časů vyrázili k radostnému jáso do ulic. Jeden by nevěřil kolik tam ještě všude bylo Českoslováků. Seřezali nás hned v první ulici a pak nás hnab ještě přes tři další. Voni snad ani neví, že ti nahore tam za dveřmi je už rozdělili a společné to tam zapíjej. Rodina

"Svědomí" č. 19/92

leží v obvazech, ale já, jak vidíte o berlích jedu za nejvyšší jasnozřivým. Musím je varovat. Aby se, jak tak masírujou do ty Evropy, aspoň občas koukli za sebe. Aby ty zatracení Čechoslováci nakonec nešli jinou cestou a bez nich!!

Satyryk Jára Mecu pochází z dělnické rodiny. Narodil se v roce 1933 na Ostravsku. Mládí prožil na Valašsku, kde chodil do školy v rodišti Otce národa Františka Palackého v Hodslavicích.

Když mu bylo osm let, osířel. Poněvadž jeho druhou maminkou byla selka, dostal po roce 1948 do vinku přídomek "syn kuláka", což znamenalo konec nadějí na studium. Vojnu si osloužil u PTP (Černých Baronů), kde se setkal s chlapci podobného smýšlení jako on. Nezaložil ruce do klína. Činnost jeho skupiny však byla odhalena a její účastníci zatčeni. V roce 1954 byl Jára odsouzen vyšším vojenským soudem k trestu 14ti let odnětí svobody, kterýžto trest mu byl po několika pokusech o útěk zvýšen na 18 let. Prošel jáchymovskými koncentračními tábory Rovnost, Svatopluk a Ležnice a vězeními ve Valdicích (Kartouzy) a v Leopoldově. Z vězení byl propuštěn po 11 letech.

Jára je autorem textů gramodesky "Sumaři pod pendrekem" a knih "Psáno na buben", která vyšla v našem nakladatelství "Moravů Press Ltd." v Torontě a "Planeta bláznů".

Po více jak dvacetiletém pobytu v USA, žije opět v ČSFR. -mk-

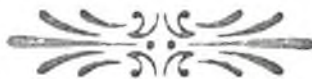

**PRAŽSKÉ
UZENÁŘSTVÍ**
364-1787
638 Queen St. W.
Toronto, Ont.
M6J 1E4

- * Pražská šunka
- * Pražské uzeniny
- * Maso 1a jakosti
- * Denně čerstvá:
chutná jídla,
cukrářské výro
a slané rohlíky

TEORIE VYSPĚLA NEOBYČEJNĚ.
DNES UŽ DOVEDEME ODŮVODNIŤ
VŠECHNO.

NEJSNÁZE SE UTÍKÁ OD
ODPOVĚDNOSTI,
NEJHŮRE OD ŽENY.

ÚŘEDNÍ SLOSOVACÍ LISTINA
společných vkladních listů

PRVNÍ STUPEŇ PITOMOSTI
JE POCIT GENIALITY.

**THE MAGAZINE EVERYONES
TALKING ABOUT!**

**The Cultural Equivalent
of a Drive-By Shooting**

HETERO DOXY

ARTICLES AND ANIMADVERSIONS ON POLITICAL CORRECTNESS AND OTHER FOLLIES

SEND US \$25.00 and we'll send you... 12 ISSUES OF HETERO DOXY AND ...

**DON'T FORGET YOUR
LIMITED EDITION T-SHIRTS!
\$15.00 FOR ONE OR \$25.00 FOR TWO!**

If you act now you can get

SURVIVING THE PC UNIVERSITY

**A 368 PAGE BOOK
CONTAINING THE
BEST OF THE
FIRST SIX ISSUES
OF HETERO DOXY
FOR THE LOW PRICE
OF \$10.00!
(A \$15.95 Value)**

USE YOUR CREDIT CARD! OR CALL (800) 752-6562
Make Checks payable to:
CENTER FOR THE STUDY OF POPULAR CULTURE
12400 VENTURA BOULEVARD, SUITE 304,
STUDIO CITY CALIFORNIA 91604
POLITICAL CORRECTNESS MAKES ME PUKE. SIGN ME UP!

	ITEMS	AMOUNT
NAME _____	_____	_____
ADDRESS _____	_____	_____
CITY, STATE, ZIP _____	_____	_____
CREDIT CARD #NO. _____	_____	_____
VISA ☐ MC ☐ AMEX ☐ EXPIR DATE _____	_____	TOTAL _____

K VELKÝM BLBOSTEM
JE TŘEBA VELKÉ PRAVOMOCI.